

[Annelise Gotfredsen]

mennesker vælger den, som skal bestemme. Nu skal alle som bekendt bestemme.«

Ministeren har fra denne talerstol lovet mig, at det parlamentariske ansvar trods den kollektive ledelse ikke er forflygtiget, og jeg vil stadig bede ministeren bevise dette ved over for de ansvarlige for denne konference, som det nu kaldes, at drage omsorg for, at denne standses, således at medarbejdernes kræfter og initiativ kan rettes mod egentlig museumsvirksomhed.

Jeg vil endvidere indstændigt anmode ministeren om, når denne prøvetid med kollektiv ledelse udløber i april måned, at bringe nationalmuseet tilbage til normal ledelsesform og sørge for, at den kollektive ledelsesform ikke breder sig til andre institutioner. Jeg vil spørge ministeren om hans intentioner på dette område, og såfremt svaret bliver negativt, vil jeg tillade mig at vende tilbage til spørgsmålet her i salen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg kan med fuld overbevisning sige, at svaret er negativt. Hvis man ville indføre det, som fru Annelise Gotfredsen var inde på, ville det være en tilbagevenden til tidligere tiders meget, skal vi sige ensidige og ensformige virksomhed på nationalmuseet.

Hvad er museumsopgaver? Det er dels at indsamle, dels at konservere og dels at udbrede kendskabet til de samlinger, man har; men det er også en forskning både i tidligere tider og nutidige ting. Man kan lide det eller ej, men vil man ændre dette, så er det en ændring af hele den lov, der ligger om nationalmuseet, og det vil socialdemokratiet i hvert fald ikke være med til.

Man kunne snarere sige, at efter at Christiania har eksisteret i så mange år, så er det da et ret sent tidspunkt, man begynder at forske i dette specielle forhold. Man kan lide Christiania eller ej, det er ikke det, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er, at der er sket en ting, som er væsentlig, som er af betydning for nye samfundsformer her og i andre lande. Det er rimeligt at forske i, hvad der har ført til dette, hvorfor det er der, og hvordan man vil drage konklusionen af det eksperiment, der er sket.

Jeg vil gerne sige, at jeg har ikke nogen fornemmelse af, at rigsantikvaren er blevet

frataget noget ansvar. Jeg kender rigsantikvaren særdeles godt. Jeg tror, han har tilstrækkelig personlighed til også at lede en demokratisk opbygget institution.

Hermed sluttede spørgsmålet.

2) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Waldorff (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der i Danmarks Radio ca. 1 gang om måneden afholdes uofficielle møder mellem repræsentanter for de store erhvervsorganisationer og repræsentanter for afdelingerne i Danmarks Radio?«

(Spm. nr. 407).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge de oplysninger, som spørgeren er i besiddelse af, er Danmarks Radios generaldirektors kontor rammen om et interessant komsammen en gang om måneden. Her mødes repræsentanter for husets afdelinger med bl. a., så vidt jeg er orienteret, folk fra Industrirådet og landbrugsorganisationerne.

Formålet med disse møder er at give disse organisationer lejlighed til at fremkomme med en såkaldt uformel kritik af Danmarks Radios udsendelser.

For folk, der er mindre indspist med magtkliken omkring Danmarks Radio, vil udtrykket politisk pression nok forekomme mere dækkende end uformel kritik.

Jeg er naturligvis klar over, at pression kan sættes igennem på mange måder, f. eks. gennem radorådets medlemmer.

Ikke desto mindre forekommer det mig vigtigt, at ministeren enten bekræfter eller afkræfter eksistensen af denne direkte indblanding i Danmarks Radios udsendelsesvirksomhed.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det spørgsmål, som hr. Waldorff har rejst om møder mellem Danmarks Radio og erhvervslivets organisationer, har jeg fået en orientering om af Danmarks Radio. Jeg kan bekræfte, at der afholdes sådanne møder med mellemrum, men ikke at det sker en gang om måneden. Jeg kan yderligere oplyse, at Danmarks Radio søger at opfylde sin alsi-